

λόπ. Πετρίν. Ποταμ. κ.ά.) Στερελλ. ("Αγιος Κωνσταντ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.) Φοῦρν. Ψαρ. κ.ά.: *Μόλις κοπή τὸ ἄχερο 'ς τ' ἁλώνι καὶ τριφτῇ τὸ σ'τάρι, τοῦ δίνουμε κ' ἓνα γύρισμα μετὰ τὸ φτυάρι* Λάλ. *Τ' ἁλώνι θέλει γύρισμα* (πρέπει νὰ ἀναστραφῇ τὸ ἁλωνιζόμενον διὰ νὰ συντελεσθῇ ὁ ἁλωνισμός) Φοῦρν. *Ἡ σταφίδα θέλει γύρισμα Κόρινθ.* *Γιὰ τοῦ γύρ'σμα τοῦ λαμνιοῦ ἔχουμε τὰ φ'κούλια* (λαμνί = τὰ μισοτριμμένα στάχυα στὸ ἁλώνι, φ'κούλια = δικούλια = δίκρανα) "Αγιος Κωνσταντ. *Πέντε γυρίσματα κάνουμε 'ς τ' ἁλώνι, τέσσερα μετὰ τὸ δικριάνι καὶ ἓνα μετὰ τὸ φτυάρι* Πετρίν. *Τὸ σιτάρι, δόπου τὸ θερίδζομε, ἂν ἰβρέδ-δῃ, ἔχομε νὰ τοῦ κάμωμεν δὸ γύριμ-μα, σ' ἂν δέ, σαπαίνει* (= εἰδεμὴ θὰ σαπίσῃ, θὰ μουχλιάσῃ) Γαλλικ. *Οὐ καπνὸς θέλ' γύρ'ζμα* Σπάρτ. *Ἐγρισμα* θένε τὰ ψωμιά Ἀπύρανθ. **β)** Μεταφ., ὁ ἀρνησιβόρηστος, ὁ ἀρνησιπάτρις Βιθυν. (Κατιρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.) Ἡπ. Πόντ. (Τραπ. κ.ά.): *Αὐτὸς εἶναι γύρισμα, γι' αὐτὸ κρένει τόσο καλὰ τὰ ρωμαίικα* Κατιρ. **10)** *Τὸ πρῶτον καὶ κυρίως τὸ δεῦτερον ὄργωμα ἢ σκάψιμον ἀγροῦ Βιθυν. Εὐβ. (Κουρ.) Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. κ.ά.) Μακεδ. (Βρία Βροντ.) Ἰκαρ. (Εὐδελ.) Πάρ. Πελοπν. (Ἡλ. Λάμπ. Μεγαλόπ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.) — Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ.: *Θὰ κάνομε τὰ γ'ρίσματα τοῦ χωραφιοῦ κὶ θὰ τιλεῶσ'μι γιὰ σήμερις τῇ δ'λεῖα* Βρία. *Θὰ τοῦ κάνομε* ἓνα γύρισμα καλὸ τοῦ χωραφιοῦ νὰ τριφτοῦν οἱ μάτζες Λάμπ. || Γνωμ. *Παρὰ νιάμαν τοῦ Μάρτη κάλλιον γύρισμα τ' Ὀχτώβρη* (ἢ βαθύτερον γινομένη ἄροσις τοῦ ἀγροῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον εἶναι πλέον ὠφέλιμος τῆς κατὰ Μάρτιον γινομένης) Κύπρ. Συνών. *δι βόλισμα, δι πλάσμα, ξερο γύρισμα.* **β)** Ἡ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ἐκ νέου σπορὰ τοῦ ἀγροῦ Τσακων.: *Ἐθεά γιούξισμα ἂ χούρα ὁ μπαῆτδε* (θέλει ἐκ νέου σπάρσιμον τὸ χωράφι, δὲν ἐφύτρωσε καλὰ). **11)** Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς στέγης οἰκίας δι' ἀνασηκώματος τῶν κεράμων καὶ ἐπανατοποθέτησιν αὐτῶν Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Κόρινθ.) Στερελλ. (Ἀρτοτ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. Τυρ. κ.ά.): *Κάθε χρόνο θένε γύρισμα τὰ σπίτια. Κ' ἡ ἐκκληθὰ γύρισμα θέλει Κόρινθ. Δέν ἔκανε καλὸ γύρ'σμα 'ς τοῦ σπίτ' κὶ γι' αὐτὸ σταλάζ' Ζαγόρ. Μετὰ τὸ γιούξισμα τὰ τελεῖ ἑκατόσούκαὶ τοῦρ ἔμσα τέσεράμου* (μετὰ τὸ γύρισμα τῆς στέγης ἔσπασαν τὰ μισὰ κεραμίδια) Μέλαν. **12)** Μικρά, ἀσήμαντος ἐργασία Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) **13)** Εἰδικὸν ταψὶ χρησιμοποιοῦμενον διὰ τὸ ψήσιμον πίττας, ὡς διευκολῦνον τὸ γύρ'σμα αὐτῆς, τὸ ἀναποδογύρισμα Ἡπ. (Πρέβ.) Στερελλ. (Ἀρτοτ. Κατούν.): *Δέν ἔχ'ς καλαντζ'μένου γύρ'ζμα, Κουστατινέσσα; (καλαντζ'μένου = κασσιτερωθὲν) Κατούν. 'Σ τοῦ γύρ'ζμα θὰ φκεάσουμι τ'μ πίττα ἢ 'ς τοῦ τρανὸ ταψί; αὐτόθ. 14)* Ἡ κάμψις, τὸ λύγισμα, ἢ ἀναδίπλωσις σύνθηθ.: *Τὸ γύρισμα τῆς λαμαρίνας γίνεται 'ς τὸν κύλινδρο* Ναύστ. *Γύρισμα καρφιοῦ* Λεξ. Βλαστ., 323. *Γύρισμα μανικιοῦ-σακκακιοῦ* (ἀναδίπλωσις τοῦ ἄκρου χειρίδος ἢ τοῦ κρασπέδου ἀνδρικοῦ ἐπενδύτου) Ἀθῆν. κ.ά. Συνών. *ἀ νάσωσμα 2, φάρεθιτα, χάρεη. β)* Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ραπτῶν, ἢ εἰς μικρὸν πλάτος ἀναστροφή τοῦ ἄκρου φορέματος σύνθηθ.: *Θέλει γύρισμα τὸ φόρεμά σου. Σοῦ κρέμεται τὸ γύρισμα σύνθηθ.* Συνών. *γύρ'σιση 4, στρέψωμα. 15)* Τὸ κυκλικῶς περιμανδρωμένον ἀγρόκτημα. Πελοπν. (Λάγ.) **16)** Ἡ κλίσις ἢ στρόφη, ἢ καμπὴ σύνθηθ. καὶ Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.): *Ἡρτα 'ς τὸ γύριμ-μα δοῦ ἡg-γιον* Χωρίο Ροχούδ. *Τὸν ἀπάντησα 'ς τὸ γύρισμα τοῦ δρόμου* σύνθηθ. *Ὁ ἥλιος εἶναι μέσ' 'ς τὸ γύρισμα* (κλίνει πρὸς τὴν δύσιν) Κέρκ. *Ἐλάτε 'ς τὸ γύριμ-μα τοῦ ἡλίου, δόπου μεση-**

μερίον (δόπου=μετὰ) Μπόβ. *Σηκώθηκε 'ς τὸ γύρισμα τῆς νύχτας* (μετὰ τὸ μεσονύκτιον) Κάρπ. || Ἄσμ.

Χίλια τσῆ στερνει τὸ πονηρό, χίλια τὸ μεσημέρι καὶ μέσ' 'ς τὸ γύρισμα τσῆ μερὸς ἓνα χρυσὸ βατσέλι Κέρκ. Πβ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. Ἡροδ. Δ 181 «ἀποκλινόμενης δὲ τῆς ἡμέρης». **β)** Ἡ μετὰ τὴν πανσέληνον φάσις τῆς σελήνης Κάρπ. Κρήτ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά.: *'Σ τὸ ἔγρισμα τοῦ φεγγαριοῦ* Κάρπ. || Γνωμ.

Βρεμένο γύρισμα, ἀμπαριοῦ γέμισμα (αἱ μετὰ τὴν πανσέληνον βροχαὶ προμήνυμα εὐφορίας) Ἀρκαδ. || Ἄσμ.

'Σ τὸ γύρισμα τοῦ φεγγαριοῦ ἄλλο δέδρω δὲ βιάνει, μόνο τ'ς ἀγάτης τὸ δεδρό, ποὺ πάδα κλώνους βγάνει Κρήτ. Συνών. φρ. *'Σ τὴ βόρτα τοῦ φεγγαριοῦ. 17)* Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ναυτικῶν, τὸ κύρτωμα, ἢ κόλπωσις Ναύστ.: *Τὸ γύρισμα τῆς πρύμης - τοῦ παριοῦ. β)* Εἶδος σπειρωτοῦ κεντήματος Κύπρ.: *Γυρίσματα τοῦ καῖ (= καδῆ).* **18)** Ἡ καμπύλη αὐλαξ τὴν ὁποίαν διαγράφει τὸ ὑνίον κατὰ τὴν στρόφην τῶν βοῶν Πελοπν. (Ἀχαῖα). Συνών. *στρέμμα, στρόφαρι, στρόφος. 19)* Τὸ καταφύγιον, τὸ μέρος ὅπου καταλῦει τις, εὐρισκόμενος μακρὰν τῆς κατοικίας του Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτσ. Μαργαρίτ. Πλατανούσ. κ.ά.) Θεσσ. (Καρδίτσα.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον) Πελοπν. (Γορτυν. Κυνοῦρ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σύρ. (Ἐρμούπ.) — Λεξ. Αἰν.: *Τὸ 'χου γύρ'ζμα τοῦ σπίτ' αὐτὸ Βλάστ. || Ἄσμ.*

Μάννα μ', κὶ ἄς τὴν δώκουμι τὴν Ἰβδουκιά 'ς τὰ ξένα, γιὰ νὰ τὴν ἔχου γύρισμα, 'φοῦντα 'ρχομε' ἀπ' τὴν Πόλη Αἰτωλ.

Νὰ τὸ 'χ' ὁ μαῦρος γύρισμα, νὰ τὸ 'χ' ὁ μαῦρος σπίτι, ν' ἀκούη ντουφέκια κλέφτικα ν - ἀπὸ τῆ συντροφιά του Μαργαρίτ.

Πεῖα ἔχασι τὸν ἄντρα τῆς, χάνει καὶ τὴν τιμὴν τῆς, καὶ πεῖα 'χασι τὴ μάνα τῆς, χάνει τὸ γύρισμά τῆς Βόιον. **20)** Ἡ συναναστροφή Θεσσ. (Καρδίτσα.): *Δέν ἔχ' γύρισμα μὲ κλέφτις. 21)* Ἡ σειρὰ διαδοχῆς εἰς τὴν φρ. *'Σ τὰ γυρίσματά σου* (εὐχὴ ἢ ὁποία ἀπευθύνεται πρὸς ἀγάμους κατὰ τὴν τέλεσιν ἀρραβώνων ἢ γάμων) Μακεδ. (Νάουσ.) Συνών. φρ. *Καὶ 'ς τὰ δικά σου. 22)* Ἡ διὰ τῆς ὁπισθογραφῆσεως μεταβίβασις συναλλαγματικῆς Λεξ. Ἡπίτ. Δημητρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γύρισμα* Πελοπν. (Κόπραιν. Κρήν. Λίμπερδ.) Χίος (Μερμήγκ.) *Πάνον Γύρισμα* Πελοπν. (Κονάκ. Λάγ.) *Γυρίσματα* Κέρκ. (Σιν.) Πελοπν. (Πιλάλ. Σκαμνάκ.) Σκυρ.

γυρισματάκι τό, σύνθηθ.

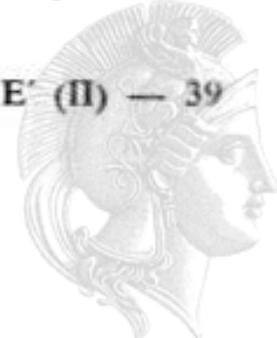
Ἐποκορ. τοῦ οὗσ. *γύρ'σιμα.*

1) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ραπτῶν, ἢ εἰς μικρὸν πλάτος ἀναστροφή τοῦ ἄκρου φορέματος σύνθηθ.: *Κάμε μου ἓνα γυρισματάκι.* Συνών. *γύρ'σιμα. 2)* Μικρὸν κυκλικῶς περιμανδρωμένον ἀγρόκτημα Πελοπν. (Κονάκ. Πάν.) Συνών. *γύρ'σιμα 15.*

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γυρισματάκι* καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Γύθ. Κονάκ. Σκουτάρ.)

γυρισματιά ἡ, ἀμάρτ. *γυρισματιά* Α. Κρήτ. *γυρισματιέ* Δ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. *γύρ'σιμα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι-ά. Ὁ τύπ. *γυρ'σιμα* τ' ἐκστ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ εἰς -ε- οὗσ.

π.χ. ἀναπνέ, κοπρέ, πρᾶσέ, πντέ, σωρέ κ.ά., περὶ τῶν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 348.

1) Ἡ στροφή ἐνθ' ἄν. : Μὲ τὴ γυρισμαθιὰ πού 'κανε, ἤπεσε ἀπὸ τὸ κρεβάτι τὴ νύχτα κ' ἐβάρηκε Α. Κρήτ. Συνών. γύρισμα 1. 2) Ἐπιστροφή Δ. Κρήτ. : 'Σ τὴ γυρισματέ σου πέρασε ἀποδῶ. Συνών. γύρισμα 6, γυρισμός 1.

γυρισμός ὁ, κοιν. γυρ'σμός βόρ. ιδιόμ. 'υρισμός Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ρ. γυρίζω. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

1) Ἡ ἐπάνοδος, ἡ ἐπιστροφή κοιν. : 'Αφίνω τὴ σάκκα μου ἐδῶ, γιὰ νὰ τὴν πάρω 'ς τὸ γυρισμὸ κοιν. 'Σ τὸ γυρισμὸ ζου, πού θά 'ρθῆς, νὰ φέρῃς καὶ τὴ βελερίνα μου, γιατί κά-νει κρύο Πελοπν. (Μάν.) 'Σ τοῦ γυρ'σμοῦ θὰ τὰ ποῦμι Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'ἔμ μου δών-νεις τὴφ φορεσκιά σου καὶ 'ς τὸ γυρισμὸ 'ὰ σοῦ τὴδ δώσω; Κῶς (Πυλ.) Τσαί 'ς τὸ γυρισμὸ παγόντε 'τάνι μὲ τὸ πόε σ' 'ς τὸ χωρίο (καὶ εἰς τὸν γυρισμὸν ἐπῆγαν πεζοὶ εἰς τὸ χωρίον) Τσακων. (Χαβουτσ.) || Φρ.

'Σ τὸν τόπο τὸν ἀγύριστο, πού γυρισμὸ δὲν ἔχει (ἄρᾱ) Παξ. || Παροιμ. Οὐλα τὰ 'μπόδια 'ς τοῦ γυρ'σμοῦ 'ρχόντι (ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀντιξοοτήτων κατὰ τὰ γηρατεῖα) Στερελλ. (Αἰτωλ.) || 'Ἀσμ.

"Α bᾱς 'ς τὴ βόλη εἶναι μακρά, 'ς τὴ Βενετιά εἶν' ἀλ-λάργα,

κοδά 'ναι τὸ ταξίδι σου, μακρὰ ὁ γυρισμός σου (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Καρβελ.) || Ποίημ.

Τὸ γυρισμὸ ὀνειρεύομαι, τὸ δρόμο πού θὰ πάρω, τὸ λύχνο σου, πού θέ' νὰ 'δῶ μακριὰ σὰν κάπνιο φάρο Α. Πορφύρ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 371. Πβ. γύρι-σμα 4. 2) Ἡ περιφορὰ Νάξ. ('Απύρανθ.) : 'Σ τὸ 'υρισμὸ, πὸ 'ύρισα δὴν ἀγία εἰκόνα, 'πτδιάσεν ἡ βροχή. 3) Ἡ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς λεπτομερὴς ἐξέτασις συκῆς ἢ ἄλλου ὀπωρο-φόρου δένδρου πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ συλλογὴν τῶν ὠρίμων καρπῶν Νάξ. ('Απύρανθ.) : 'Υρισμὸ τοῦ 'υρισμοῦ δὲν εἶ-χαν οἱ συσιμέες σήμερα (ἐχρειάσθη πολὺς χρόνος πρὸς συγ-κέντρωσιν τῶν ὠρίμων σύκων). 4) Ἡ στροφή, ἡ περιστροφή Νάξ. ('Απύρανθ.) : Φρ. Πού νὰ τότε 'υρίζουν ἀπάνω 'ς τὸ κρεβάτι τσαί 'υρισμὸ δοῦ 'υρισμοῦ νὰ μὴν ἔχη! (ἄρᾱ). 5) Ἡ ἀλλαγὴ, ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ Νάξ. ('Απύρανθ.) : 'Σ τὸ 'υρισμὸ δοῦ βοριᾶ ἐξεράθη ὁ κόσμος (μὲ τὴν στροφήν τοῦ καιροῦ πρὸς τὸν βορρᾶν, ἔπαυσαν αἱ βροχαί). β) Ἡ στρο-φὴ τῆς ἡμέρας πρὸς τὴν ἐσπέραν Πελοπν. (Μάν.) : Τῆς με-ρὸς ὁ γυρισμός (τὸ ἀπόγευμα). 6) Ἡ στροφή τῆς κεντρι-κῆς αὐλακὸς ὕδατος ποταμοῦ ἢ πηγῆς πρὸς ἄρδευσιν ἀγροῦ Νάξ. ('Απύρανθ.) : 'Σ τὸ 'υρισμὸ, 'πὸ 'ύρισα τὸ νερὸ νὰ ποτίσω, ἦρτεν ὁ παλιάνθρωπος καὶ τὸ 'κοψε.

γυρισόντα-μέρας Κύπρ. (Γερμασ.) γυρισόντα-μέ-ρα Κύπρ. ('Αμμόχ. κ.ά.) — Γ. Τσόκκ., Πνιγμός, 5 γυρι-σονταιμέρας Κύπρ.

'Εκ τοῦ θέμ. τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γυρίζω καὶ τοῦ οὖς. ἡ μέ-ρα.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἐπιρρηματ., ἐνθ' ἄν. : 'Ἡρτεγ γυ-ρισόντα-μέρας Κύπρ. (Γερμασ.) Γυρισόντα-μέρα ἐπροσκαλέ-σαν οἱ δράκοι τὸν νιόν, γιὰ νὰ πᾶσιν εἰς τὸ κυνήν (ἐκ παρα-μυθ.) Κύπρ. || Ποίημ.

'Επιάσαν το 'πὸν τῶν χαμαὶ τσ' ἔσ-σω του τὸν ἐφέραν, ἐνύχτωσεν τῶ 'εμείνασιν ὥς γυρισόντα-μέρα

Γ. Τσόκκ., ἐνθ' ἄν. Πβ. γυρισημέρα, γυρισηνύ-χτα.

γυριστὰ ἐπίρρ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Μαργέλ. κ.ά.) Κέως.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γυριστός.

Διὰ στροφῶν, οὐχὶ εὐθέως, πλαγίως, ἐμμέσως ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀναγυριστικά, ἀπογυριστά, ἀπο-γυριστικά.

γυριστάδι τό, ἐνιαχ. γυρ'στάδ' Θράκ. (Σουφλ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γυριστός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άδι.

Ξυλὴν ράβδος τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, διὰ τῆς ὁποίας στρέ-φουν τὸ ὀπίσθιον ἀντίον καὶ οὕτως ἐκτυλίσσεται ὁ στήμων ἐνθ' ἄν. Πβ. γυριστάρι 4. Συνών. στριφτά-ρι, στρίφτης.

γυριστάδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. 'υριστάδικος Νάξ. ('Απύ-ρανθ.)

'Εκ τοῦ γυριστάδες, πληθ. τοῦ οὖς. γυριστής.

'Ο διαρκῶς περιφερόμενος ἐνθ' ἄν. : Πιὸ 'υριστάδικο βαιδί δὲν ἔχει ὁ κόσμος· δὲ σταματᾷ καθόλου μέσ' 'ς τὸ σπίτι Νάξ. ('Απύρανθ.)

γυριστάκι τό, ἐνιαχ. γυρ'στάκ' Σάμ. (Μαυραντζ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γυριστός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι.

Παιδιά κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παίζοντες προσπαθοῦν νὰ ἀναστρέψουν νόμισμα κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, πιέζοντες αὐτὸ κατὰ τὸ ἄκρον δι' ἄλλου νομίσματος. 'Ο ἀναστρέφων αὐτὸ κερδίζει (ἀνάλογον μὲ τὴν ἀρχ. «στρεπτινά») ἐνθ' ἄν. Συνών. τόκας.

γυριστάρι τό, Κέρκ. Κίμωλ. Κύθν. Κωνπλ. Πελοπν. (Βάλτ. Βούρβουρ. Βούτσ. Σκορτσιν. Τσιτάλ.) Σάμ. Σίφν. Στερελλ. γυριστάρ' Εὐβ. (Αἰδηψ. Ψαχν.) Θεσσ. γυρ'στάρ' Εὐβ. ('Αγία Ἄνν. Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακο-πλεύρ. Φωτειν. κ.ά.) Θράκ. (Αἶν. Σουφλ.) Αἰμν. Μακεδ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Γαλαξ. Καλοσκοπ. Παρνασσ. Περίστ. Σπάρτ. Ὑπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) γυ'στάρ' Θράκ. (Αἶν.)

'Εκ τοῦ ρ. γυρίζω. Ὁ τύπ. γυ'στάρ' δι' ἀνομοί-ωσιν.

1) Εἰδικὸν ξύλον διὰ τοῦ ὁποίου γυρίζουν, ἀνακκ-τεύουν τὸ ψηνόμενον γλύκισμα, τὸ καλούμενον διὰ τοῦτο γυριστὸ Κωνπλ. 2) Ἡ στρόφιγξ διὰ τῆς ὁποίας τεί-νουν τὰς χορδὰς ἐγγύρδων μουσικῶν ὀργάνων Κύθν. Συνών. στριφτάρι, στρόφιγγας, στροφίγγι. 3) Ἡ λαβὴ διὰ τῆς ὁποίας περιστρέφουν τὸν τροχὸν τῆς ροδάνης, τὴν πέτραν τοῦ χειρομύλου, τὸ μάγγανον Κίμωλ. Σίφν. Συνών. γυριστήρι, γυριστής 5, χέρι, χερσούλι. 4) Πάσσαλος ἔχων σχῆμα ὀρθῆς γωνίας, τὸν ὁποῖον ἐφαρμό-ζουν ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ἄκρου τοῦ προσθίου ἀντίου τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, διὰ νὰ περιστρέφῃ τοῦτο καὶ νὰ τυλίσσεται καλῶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντίου τὸ ὑφαινόμενον πανίον Εὐβ. ('Αγία Ἄνν. Ἄκρ. Ψαχν.) Μακεδ. Πελοπν. (Βάλτ. Βούρβουρ. Βούτσ. Σκορτσιν. Τσιτάλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Καλοσκοπ. Περίστ. Σπάρτ. Ὑπάτ. κ.ά.) : Μοῦ 'σπασ' τοῦ γυριστάρ' τοῦ ἀργαλειοῦ Ψαχν. Συνών. γυριστάδι, γυριστής 6, κορσούνα, στριφτάρι, στρίφτης, χερσούλι.

